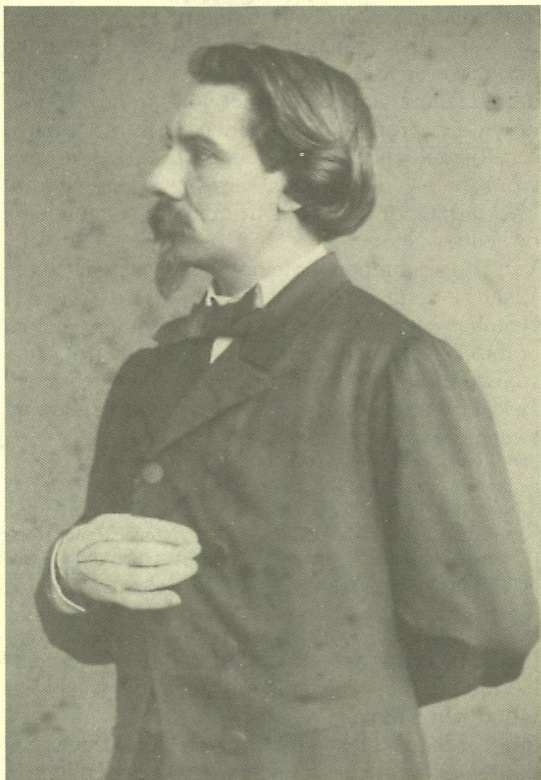

DUYSE, Florimond van (Gent 4 augustus 1843 – Gent 18 mei 1910). Zoon van **Prudens van Duyse**. Studeerde na het middelbaar onderwijs aan het college te Veurne en het atheneum te Gent rechten aan de Gentse Rijksuniversiteit (doctor in 1867) en behaalde terzelfder tijd aan het Gentse conservatorium bij **Karel Miry** de eerste prijzen harmonie (1859) en contrapunt (1862). Van Duyse maakte carrière als magistraat: in 1869 werd hij advocaat bij het hof van beroep in Gent en van 1876 af was hij krijgsauditeur in Antwerpen, Bergen en Gent. Als krijgsauditeur ijverde hij voor het gebruik van de moedertaal bij de militaire rechtspraak. Zo hield hij in 1888 voor het militaire tribunaal een eerste ophefmakend rekwisitoor in het Nederlands. In 1899 steunde hij volksvertegenwoordiger **Juliaan van der Linden** die bij de behandeling van het militair wetboek met succes amendementen indiende inzake het gebruik van het Nederlands bij de militaire strafrechtspleging.

De grote betekenis van Van Duyse voor de V.B. ligt echter in het domein van de **muziekwetenschap**. In

Florimond van Duyse bestudeerde oud-Nederlandse volksliederen op basis van schriftelijk bronnenmateriaal. Hij schreef het standaardwerk "Het oude Nederlandsche Lied" (1905-1908) en gaf de impuls voor de Liederavonden voor het Volk. (AMVC)

de traditie van Jan F. Willems en Ferdinand A. Snellaert verzamelde, bestudeerde en publiceerde hij oud-Nederlandse volksliederen. In tegenstelling tot Edmond de Coussemaker of Jan Bols tekende hij de liederen niet op uit de volksmond, maar raadpleegde hij bestaande bronnen. Bij zijn transcripties naar modern notenschrift liet Van Duyse zich vooral leiden door de tekst om zo het oorspronkelijke ritme te kunnen reconstrueren. Met *De melodie van het Nederlandsche lied en hare rytmische vormen* (1902) en vooral met het driedelige *Het oude Nederlandsche lied* (1903-1908) publiceerde hij musicologische standaardwerken van internationaal niveau, waarbij hij alle gekende bronnen en varianten becommentarieerde. Toch werd zijn studie *Het eenstemmig Fransch en Nederlandsch wereldlijk lied in de Belgische gewesten* in 1896 door Peter Benoit in zijn verslag voor de Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België bekritiseerd, omdat geen aandacht werd besteed aan de Vlaamse Muziekschool. Van zijn kant beschuldigde Van Duyse Benoit ervan een slechte conservatoriumdirecteur te zijn en verdedigde hij Jan Blockx in diens vete met Benoit. Toch werkten Benoit en Van Duyse nauw samen in het Comité ter bevordering van den Nederlandschen zang van het

Willemsfonds. Het was binnen deze vereniging dat Van Duyse vanaf 1898 in Gent liederavonden organiseerde, die later (vanaf 1903 onder de benaming Liederavonden voor het volk) in heel Vlaanderen een groot succes kenden. Ook met praktische lieduitgaven als *Het Nederlandsch liederboek* (voor het Willemsfonds) en *Dit is een suverlick boecksken* (voor het Davidsfonds) ondersteunde hij de liedbeweging.

Van Duyse componeerde ook enkele van de eerste Vlaamse zangspelen, zoals de operette *Teniers* te Grimbergen (tekst van P. van Duyse, 1860) en zijn komische opera *Rosalinde* (tekst van Karel Versnaeyen, 1864). Verder schreef hij suites voor orkest, koren, cantates, liederen en volksliedbewerkingen.

LITERATUUR: P. Bergmans, 'Notice sur la vie et les travaux de Florimond van Duyse', in *Annuaire de l'Académie Royale des Sciences, des Lettres et des Beaux-Arts de Belgique* (1915-1919), p. 185-310; – A.J. Vinks, *Prudens en Florimond van Duyse* (Vlaamse Toeristische Bibliotheek, nr. 310-311, 1984); – J. Robijns, 'Florimond van Duyse', in *NBW*, XI, 1985.

JAN DEWILDE